

درس هفدهم

اینها و آنها

اینها

چه روز عجیبی!
اینها چقدر خوشحالند؛ و چهره‌هایشان
از نشاط و سرور می‌درخشد!
هر آنچه اراده می‌کنند از غذاها، میوه‌ها
و چیزهای دیگر، خدمتکاران برایشان
فراهم می‌کنند.
چه قصرها و باغ‌های چشم‌نواز و
خیره‌کننده‌ای برایشان فراهم است!
نهرهایی از آب زلال، شیر و بهترین عسل
در آن باغ‌ها و بوستان‌ها جاری است.
صدای دلنشین جویباران و انواع پرندگان
و عطر گل‌های رنگارنگ همه جا را پر
کرده است.
چقدر فرشتگان به اینها احترام می‌گذارند!
چه جایگاه خوبی دارند!

آنها

چه جای عجیبی!
آنها چقدر پژمرده و افسرده‌اند و
چهره‌هایشان غمگین و غبارآلود است!
چقدر حسرت‌زده و پشیمان‌اند!
از هم بدشان می‌آید و به هم بد
می‌گویند. با خشم و عصبانیت به
هم نگاه می‌کنند و یکدیگر را سرزنش
می‌کنند.
نه محیط آرامی و نه فضای زیبایی!
نه آبی و نه غذایی که از تشنگی و
گرسنگی نجاتشان دهد!
نه مهر و محبتی و نه احترامی!
از همه نعمت‌ها محروم‌اند.
چه جایگاه بدی دارند.

وَمَا أُولَئِكَ بِمُعْجِزِينَ
جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
جهنم جایگاه بدکاران است؛
به خاطر کارهای زشتی که
در دنیا انجام داده‌اند.

سوره‌ی توبه، آیه‌ی ۹۵

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ
اینها در بهشتی عالی مرتبه،
زندگی کاملاً رضایت‌بخشی
دارند.

سوره‌ی حاقّه، آیه‌های ۲۱ و ۲۲

آنها هنگامی که اینها را می‌بینند، بسیار حسرت می‌خورند؛ آه می‌کشند و فریاد می‌زنند:

ای کاش ما الان پیش شما بودیم!

ای کاش بین ما و شما فاصله نبود!

راستی چه شد که آنها به این وضع افتادند؟

آنها در زندگی دنیا از دستورهای خدا فاصله گرفتند؛

از نماز و عبادت خدا فاصله گرفتند.

از سفارش‌های پیامبران و راهنمایی‌های کتاب آسمانی فاصله گرفتند؛

به دیگران ستم کردند؛ به فکر نیازمندان نبودند و حق مردم را پایمال کردند؛

اگر آنها خود در دنیا از این کارها فاصله نمی‌گرفتند، در جهان آخرت در کنار بهشتیان

بودند و فاصله‌ای میانشان نبود.

تدبّر کنیم

در روز قیامت نیکوکاران از بدکاران جدا می شوند و نیکوکاران به باغ های بسیار زیبا و بهشت می روند.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا

روز جدایی نیکوکاران و بدکاران، میعاد همگان است.

سوره ی نبأ، آیه ی ۱۷

چه شباهت هایی میان مفهوم این آیه و تصویر زیر وجود دارد؟

بگرد و پیدا کن

هریک از آیه‌ها به کدام گروه مربوط می‌شود؟

نعمت‌ها و لذت‌هایشان هیچ‌گاه پایان نمی‌پذیرد.

سوره‌ی واقعه، آیه‌ی ۳۳

بهشتیان

هر آنچه دلشان می‌خواهد برایشان فراهم می‌شود.

سوره‌ی زُخُف، آیه‌ی ۷۱

هیچ راه فراری از آن ندارند.

سوره‌ی نساء، آیه‌ی ۱۲۱

جهنّمیان

از آبی بد بو می‌نوشند (و سیراب نمی‌شوند)

سوره‌ی ابراهیم، آیه‌ی ۱۶

ایستگاه فکر

تا به حال به نشانه‌ی خطّ فاصله دقت کرده‌اید؟ دلیل استفاده از این نشانه چیست؟
با توجه به معنای فاصله، درباره‌ی «روز فصل» که یکی از نام‌های روز قیامت است،
توضیح بدهید.

بله، گذاشتن فاصله برای جدا کردن عبارت ها.

یعنی در روز قیامت میان نیکوکاران و بدکاران فاصله‌ای وجود دارد و خداوند هر کدام از آنها
را با توجه به اعمالشان جدا می کند. نیکوکاران را به بهشت و بدکاران را به جهنم می فرستند.

بررسی کنید

در روز قیامت بهشتیان از دوزخیان می‌پرسند: «چه چیزی این‌گونه شما را به سوی جهنم کشاند؟»

شما می‌توانید با مراجعه به آیات ۴۳ تا ۴۶ سوره‌ی مدثر، جواب این سؤال را پیدا، و در کلاس درباره‌ی آن گفت‌وگو کنید.

نماز نمی‌خواندیم، صدقه نمی‌دادیم، به افراد نیازمند کمک نمی‌کردیم، با افراد بد همراه بودیم، به روز قیامت ایمان نداشتیم.

کامل کنید

خداوند دو گروه اینها و آنها (اهل بهشت و جهنم) را بر اساس چه ویژگی‌ها و رفتارهایی از هم جدا می‌کند؟ آنها را در این جدول بنویسید.

جهنمیان

..... نماز نخواندن

..... عمل نکردن به دستورات خداوند

..... پیروی نکردن از پیامبران و امامان

..... انجام کارهای زشت و ناپسند مثل دروغ

بهشتیان

..... نماز خواندن

..... عمل به دستورات خداوند

..... پیروی از پیامبران و امامان

..... انجام کارهای خوب و شایسته مثل صداقت

یعنی هر کسی در دنیا خوبی کند، در آخرت همان خوبی به خودش برمی گردد و هر کس در دنیا بدی کند، همان بدی در آخرت به خودش برمی گردد، در واقع دنیا مزرعه ی آخرت است، یعنی هرچه در دنیا بکاریم، همان را در آخرت برداشت می کنیم.

گفت و گو کنیم

این ضرب المثل را بخوانید:

«هر چه کنی به خود کنی؛ گر همه نیک و بد کنی»

چه ارتباطی میان این ضرب المثل و درس «اینها و آنها» وجود دارد؟

نیایش

ای خدای مهربان
هر گاه به آسمان و زمین،
به صخره ها و کوه های سنگین
یا به درختان و گل های رنگین می نگرم،
تو را سپاس می گویم.
ای خدای مهربان
تو را سپاس می گویم

که عطا هایت از سر مهربانی و نعمت هایت همگانی است

تو که

پدید آورنده ی آفریدگان
و مالک زمین و آسمانی،
از هر کس به من نزدیک تر
و از هر دوستی با من آشناتری،
به تو ایمان دارم و از تو راه می جویم
تنها از تو یاری می طلبم
و به تو تکیه می کنم.

باد گرفتن هیچ دری **فست**
نیست، فقط بعضی وقتا باید
یکم بیش نر **نلاش** کنی.

